

jakýchkoli majetkových práv nebo výhod, nebo své výdělečné činnosti bez důležité příčiny se vzdala, nebo ji zaměnila za méně výnosnou, přihlédně soud, když stanoví její závazek a plnění, k jejím majetkovým a výdělečným poměrům, jaké tu byly v době, než tak činila. Kromě těchto civilně právních ustanovení, má zákon i ustanovení procesuální (zajišťovací exekuce, věc feriální) a trestní. Kdo úmyslně nebo z hrubé nedbalosti neplní svoji povinnost vyživovati nebo zaopatřiti jiného, takže oprávněný je vydán nouzi nebo že musí, aby nebyl vydán nouzi, býti podporován odjinud, dopouští se přestupku, na nějž je tuhé vězení od jednoho týdne do 6 měsíců a ztráta volebního práva do obcí. Tento trestný čin se stíhá veřejnou obžalobou, ale jen na návrh osoby, mající právo na výživu nebo zaopatření a není-li svéprávná, poručenského soudu.

Bylo by si přáti, aby zákon měl účinek výchovný, vyburcoval svědomí a vzpružil smysl pro povinnost u těch, kdo zanedbávají své povinnosti živitele naproti těm, kdo jsou jim nejbližší.

Kdy bude vyhověno čl. VII. zák. č. 166/1930? Zákon ze dne 26. listopadu 1930, č. 166 Sb. z. a n., kterým se prodlužují a doplňují zákony, týkající se bytové péče, ustanovuje v čl. VII.: »Ministru sociální péče se ukládá, aby sestavil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil znění zákona č. 44/1928 Sb. z. a n., jaké vyplývá ze změn předsevzatých zákonem č. 30/1930 a tímto zákonem.« Od vydání tohoto zákona (29. listopadu 1930) uplynuly tři měsíce, ale článku VII. cit. zákona dosud vyhověno není.

Čtvrtý sjezd čsl. právníků v r. 1934? Na III. sjezdu čsl. právníků v srpnu 1930 v Bratislavě bylo vysloveno přání, aby příští sjezd byl konán v Praze v r. 1932. Proti tomuto datu byly vyslovovány hned pochybnosti, opírající se o úvahy hlavně povahy technické. Nyní, zdá se, přibývá úvaha další, jež rovněž radí, aby sjezd byl konán až v r. 1934. Na tento rok připadají totiž s t é n a r o z e n i n y A n t o n í n a R a n d y. Randa předsedal prvému sjezdu českých právníků v roce 1904, v roce svých 70. narozenin. Bude-li konán příští sjezd v roce, do něhož spadá s t é n a r o z e n i n y tohoto vynikajícího českého právníka, bude to zároveň důstojnou a vhodnou příležitostí vděčné vzpomínky naň.

Soudy a jiné státní úřady. Nedávno uveřejnil pod čarou v L. Nov. Dr. A d o l f S t r á n s k ý své »Vzpomínky z dávných dob soudnických«. V úvodě srovnává soudy s jinými úřady těmito několika větami: »Moje vzpomínky na právní a hlavně soudní poměry ze sedmé a osmé dekády minulého století jsou nejpříjemnějším úsekem mého života. Stál jsem téměř po čtyřicet let v nejužším spojení se soudnictvím. A mohl bych jen potvrdit, že jsou soudcové elitou úřednictva. Jejich úřad a jeho atributy staví je nad ostatní byrokracii. Soudce má pro svůj úkol daleko jistější půdu pod nohama a proto i jeho krok je pevnější a určitější. Přivádí k platnosti jen zákon, a způsob, jakým to činí, je taktéž pevným zákonem předepsán. Není tu žádného místa pro libovůli, pro stranicství a pro jiné účely než pro oživení zákona. Nezávislost nahoru i dolů ozařuje